А хто там ідзе, а хто там ідзе У агромністай такой грамадзе? — Беларусы.

А што яны нясуць на худых плячах, На руках ў крыві, на нагах у лапцях? — Сваю крыўду.

А куды ж нясуць гэту крыўду ўсю, А куды ж нясуць на паказ сваю? — На свет цэлы.

А хто гэта іх, не адзін мільён, Крыўду несць наўчыў, разбудзіў іх сон? — Бяда, гора.

А чаго ж, чаго захацелась ім, Пагарджаным ве, ім, сляпым, глухім? — Людзьмі звацца.

Янка Купала 1905—1907